

Vergaderjaar 2007–2008

31 374

Wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet ter verbetering van de werking van de elektriciteits- en gasmarkt

Nr. 31

NADER GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DE LEDEN HESSELS EN SAMSOM TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 16

Ontvangen 24 juni 2008

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In artikel I, onderdeel L, artikel 31, vervalt onderdeel 3.

II

In artikel I, onderdeel W, wordt aan het vierde lid van artikel 95cb een zin toegevoegd, luidende:

Indien de leverancier de factuur, bedoeld in het eerste lid, niet binnen twee jaar na het moment dat de betreffende dienst door de netbeheerder is geleverd aan de afnemer dan wel niet binnen twee jaar na het einde van het tijdvak waarop het tarief voor de betreffende dienst betrekking, aan de afnemer heeft gezonden, vervalt het recht om het tarief voor de betreffende dienst bij de afnemer te factureren of te innen.

III

In artikel II, onderdeel D, artikel 12b, vervalt onderdeel 2.

IV

In artikel II, onderdeel L, wordt aan het vierde lid van artikel 44b een zin toegevoegd, luidende:

Indien de leverancier de factuur, bedoeld in het eerste lid, niet binnen twee jaar na het moment dat de betreffende dienst door de netbeheerder is geleverd aan de afnemer dan wel niet binnen twee jaar na het einde van het tijdvak waarop het tarief voor de betreffende dienst betrekking, aan de afnemer heeft gezonden, vervalt het recht om het tarief voor de betreffende dienst bij de afnemer te factureren of te innen.

Toelichting

In de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet is opgenomen dat een vordering op een afnemer terzake een door een netbeheerder verleende dienst vervalt na twee jaar te rekenen vanaf het moment dat de prestatie door de netbeheerder is geleverd. Deze vervaltermijn moet afnemers beschermen tegen hoge facturen die na verloop van meerdere jaren, veelal op een onverwacht moment, alsnog door de netbeheerder in rekening worden gebracht. De vervaltermijn is een maatregel die betalingsachterstanden bij afnemers moet verkleinen en netbeheerders moet prikkelen tijdig te factureren. Een belangrijk kenmerk van vervaltermijnen is dat een vervaltermijn niet kan worden gestuit en dus niet kan worden verlengd. Dit in tegenstelling tot verjaringstermijnen die wel door een eenvoudig briefje van de netbeheerder aan de afnemer kunnen worden gestuit. De voorgestelde omzetting van een vervaltermijn in een verjaringstermijn neemt de bedoelde doelmatigheidsprikkel voor netbeheerders om tijdig te factureren weg.

Het is van belang de doelmatigheidsprikkel om tijdig te facturen te handhaven. Aan de andere kant staat een vervaltermijn van twee een traject van schuldhulpverlening in de weg. Als de afnemer niet binnen twee jaar heeft betaald, vervalt de mogelijkheid het openstaande alsnog te innen. Dit zet een grote druk op leveranciers om zo snel mogelijk een incassotraject te starten. Het traject van schuldhulpverlening duurt normaliter een aantal jaar.

Dit amendement doet recht aan beide doelen. De leverancier moet de tarieven van de netbeheerder binnen twee jaar na de levering van de dienst waarvoor een tarief in rekening wordt gebracht dan wel binnen twee jaar na het verstrijken van het tijdvak waarop het tarief betrekking heeft, factureren. Als hij deze termijn overschrijdt vervalt het recht om dat tarief in rekening te brengen. De afnemer kan dus niet worden verrast met een factuur voor diensten van de netbeheerder die hem vijf jaar geleden zijn geleverd. Als het tarief binnen die twee jaar is gefactureerd, dan is het verjaringsregime van toepassing. Dat houdt dus in dat de factuur binnen twee jaar moet worden betaald, maar dat stuiting bijvoorbeeld in verband met het ingaan van een schuldhulpverleningstraject mogelijk is.

Hessels
Samsom